

ת"פ 45206/12/17 - מדינת ישראל נגד א ר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 45206-12-17 מדינת ישראל נ' ר(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: א ר (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הודה כי במשך כ- 3 שנים לפני יום 16.12.17 הוא התגורר עם הוריו - אביו יליד 1934 ואמו ילידת 1939 והיא מרותקת לכסא גלגלים - בביתם ב---, ובמהלך תקופה זו הוא איים על הוריו בהזדמנויות רבות כי יפגע בגופם אם לא יתנו לו כסף. כתוצאה מכך, במהלך התקופה, הורי הנאשם מסרו לו כספים מעת לעת, ובמקרים בהם סירבו לתת לו כסף איים עליהם כי יפגע בגופם. מספר חודשים עובר ליום 16.12.17, הנאשם איים על אמו כי יפגע בה אם לא תיתן לו סכום של 5,000 ₪. בתאריך 16.12.17 בשעת צהריים, התפתח ויכוח בין הנאשם לאביו, במהלכו הנאשם איים על אביו כי יכה אותו. בשלב מסוים המשטרה הוזעקה למקום, ובתו של הנאשם הגיעה גם היא. במעמד זה הנאשם דחף את בתו.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון בגדרו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך חמישה חודשים ויום אחד, להפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים התלוי ועומד נגדו, באופן שחודש ממנו יהיה במצטבר וחודשיים בחופף, ולהטיל עליו מאסר על תנאי.

3. ב"כ התביעה הסבירה כי הסדר הטיעון נעשה על דעת פרקליט המחוז והפרקליטה הממונה. ציינה כי מדובר במקרה מורכב ורגיש. הורי הנאשם הם אנשים מבוגרים וחולים והם ביקשו שלא להעיד נגד בנם. והסדר הטיעון הוא על דעתם ובהסכמתם. וטענה כי במצב הדברים האמור העונש המוצע סביר ויש לכבדו.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ התביעה וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

הנאשם הצהיר כי עם שחרורו הוא מתכוון לעזוב את בית הוריו ולהתחיל לעבוד.

4. איום בפגיעה בגוף תוך דרישה לקבל כספים, הינו מעשה חמור. כאשר האדם אליו מופנה האיום הוא אדם מבוגר, חומרת המעשה רבה יותר. כאשר המאוימים הם הורי המאייים, אנשים מבוגרים שאחד מהם מרותק לכסא גלגלים, המעשה חמור שבעתיים. וכאשר מעשי האיומים חוזרים ונשנים, פעם אחר פעם, על פני תקופה ארוכה ובעטיים המאוימים נותנים למאייים את מבוקשו - כסף - הרי שהחומרה מובהקת וזועקת.

5. העונש ההולם למעשים שביצע הנאשם כלפי הוריו, צריך לכלול תקופת מאסר בפועל משמעותית. ואולם, העונש מוטל לאחר הרשעה בדין, וכאן, הורי הנאשם, שהם עדי התביעה המרכזיים, התקשו להגיע לבית המשפט למסירת עדותם, בשל מצבם האישי והבריאותי וגם העדיפו להימנע מלהעיד נגד הנאשם. במצב דברים זה, ספק אם התביעה היתה יכולה להוכיח את שייחסה לנאשם ללא הודאתו, ויש לשבח את התביעה על התאמת עמדתה לנוכח שינוי הנסיבות ועל ההתחשבות שגילתה כלפי הורי הנאשם.

הודאת הנאשם ניתנה כחלק מהסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, תוך ויתור על הסיכוי שלו לזיכוי ומתוך ציפיה סבירה שבית המשפט יכבד את ההסדר.

בנסיבות הענין ובהתאם להלכות הנוגעות לכיבוד הסדרי טיעון על ידי בית המשפט, אני מקבל את הסדר הטיעון.

6. בתאריך 09.01.17, הנאשם נדון בת.פ. 18275-11-15 של בית משפט השלום רמלה, ל- 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום מתן גזר הדין, שלא יעבור עבירת איומים. אין חולק כי עבירת האיומים בה הורשע הנאשם, מפעילה בנסיבותיה את המאסר על תנאי האמור.

7. נוכח כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך חמישה חודשים ויום אחד, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן שלושת החודשים שהושת עליו בת.פ. 18275-11-15 של בית משפט השלום רמלה. הנאשם ישא חודש אחד במצטבר למאסר שנגזר עליו בתיק זה וחודשיים בחופף לו.

סה"כ ישא הנאשם שישה חודשי מאסר ויום אחד מיום מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות המסווגת כפשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

/

ניתן היום, י' סיוון תשע"ח, 24 מאי 2018, במעמד הצדדים.